

Motion till riksdagen 2025/26:1705

av Staffan Eklöf (SD)

En möjlighet att i särskilda fall utdöma straff för mord till yngre gärningsmän

---

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda om åldersgränsen för lagföring och bestraffning för mord ska kompletteras med en möjlighet att i särskilda fall utdöma straff för yngre gärningsmän och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Ingen kan ha undgått att se Sveriges fasansfulla utveckling de senaste åren. Den rotlöshet och normlöshet som är resultatet av årtionden av oreflekterad invandrings- och integrationspolitik har till sist skapat en miljö där barn blir kontraktsmördare och ser det närmast som ett karriärsval. Karin Götblad berättar i Aktuellt 19/8 om att barnmördarna är likgiltiga för offrets lidande och snarast förväntar sig att omgivningen ska känna respekt när ohyggliga filmsekvenser av bestialiska mord som de begått spelas upp i rätten.

Aktuelltinslaget visade också att antalet barn inblandade i mord har mer än trefaldigats sedan i fjol, omräknat till helår. Dessförinnan, från 2022 till 2023, fördubblades antalet. Där framkommer också att gärningspersonerna blir allt yngre, för närvarande 12 år.

Beställningen av mord sker nu digitaliserat över mobiltelefon och ”mordjobberbudanden” kan ses av vilka barn som helst. Barn och ungdomar kan gå direkt till att utföra ett mord, utan stegring av brottens allvarlighetsgrad. Det gör att det blir svårare att upptäcka de som riskerar att bli tungt kriminella och genomföra tidiga insatser.

Gängkriminaliteten och barnmördarna ska ses i ett sammanhang av att en ny förortskultur har vuxit fram i glappet mellan ursprungskultur och svensk kultur. Barn som inte känner sig hemma i någon av kulturerna söker en annan tillhörighet och mening. De blir lätta offer för skrupelfria gängledare. Inte alla, men en stor del av barnmördarna, kommer från sådana uppväxtvillkor.

En åtgärd är givetvis att lotsa in barnen i den svenska kulturen och gemenskapen, så kallad assimilering. Dessa ansträngningar måste öka, både för barnens och samhällets

skull. En annan åtgärd är att samhället måste signalera tydligt att kriminalitet och normbrytning som skadar är dåligt och inte accepteras. Trots att Sverige har så lätt för att frysa ut människor med förment fel politisk åskådning har landet inte förmått att skicka tydliga negativa signaler till de som bedriver och uppmuntrar brott. Snarare har mängder av aningslösa svenskar slätat över och normaliserat brottslighet och till och med spelat med i hyllningar av gangsterkulturen. Det måste få ett slut. Samhället står vid ett vägskäl och måste välja sida.

Ett så grovt brott som överlagt mord måste få mycket kännbara konsekvenser. (För de fall där förövaren inte har förstått allvaret i handlingen, på grund av låg ålder eller förståndshandikapp, är det naturligt med andra åtgärder än straff.) Annars fortsätter samhället att skicka fel signaler till nuvarande och framtida gärningsmän såväl som till anhöriga, skolkamrater och skötsamma medborgare. Det är en viktig förebyggande åtgärd för alla vilsna barn och ungdomar. Befintlig lagstiftning är inte gjord för den situation som vi har nu. Lagstiftaren kunde troligen inte ens föreställa sig att tolvåringar skulle bli kontraktsmördare.

Själva det faktum att det finns en fast åldersgräns för straffmyndighet gör att gängledare letar efter barn som är yngre än denna gräns. Gränsen blir således en del av problemet. Det förslag som diskuteras om att sänka straffmyndighetsåldern till 13 år är sannolikt otillräckligt i det perspektivet. Vi ser redan att 12-åringar mördar. En flyttning av gränsen ned till 13 år som enda åtgärd skulle kunna göra att gängledare börjar leta efter gärningsmän yngre än 13 år. Därför måste straffmyndighetsåldern kompletteras med en möjlighet att straffa även yngre utövare just för mord i särskilda fall. För att det ska kunna ske måste en rättslig prövning göras, där man väger in de underliggande skäl som finns idag för att ha en åldersgräns, men prövar dem i det enskilda fallet. Det kan bland annat handla om huruvida barnet förstår allvaret i sin handling. Ålder och andra omständigheter bör fortfarande kunna vägas in vid såväl avgörandet som straffmätningen och utformningen av straffet i det enskilda fallet. Det som händer med en sådan konstruktion är att gängledare och presumtiva förövare inte kan kalkylera med att förövarna är "immuna" mot lagföring och straff.

På så sätt kommer en uppluckring av åldersgränsen för de värsta fallen att leda till att färre barn blir mördare och brottslingar.

Jag föreslår att regeringen utreder om åldersgränsen för lagföring och bestraffning för mord ska kompletteras med en möjlighet att i särskilda fall utdöma straff för yngre gärningsmän. Utredningen får visa vilka hinder som kan finnas och hur en sådan bestämmelse skulle kunna utformas.

Staffan Eklöf (SD)